

Sted, vil der kunne gives Virksomhederne inden for Omraadet Adgang til Valget mellem et Par enkle og simple Maader at arbejdsfordele paa, jfr. herom i det følgende ved Bemærkningerne om Kontrollen, og de enkelte Virksomheder vil kunne faa deres Besked gennem Organet og underrette dette om, hvorvidt de ønsker Arbejdsfordeling, og i bekræftende Fald i hvilken Form.

Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om *Kontrollen*, bemærkes, at Nævnet maa mene, at hvor begge Parter er uorganiserede, og hvor der derfor ikke staar det samme Kontrolapparat til Raadighed, som hvor Arbejderne er organiserede, bør der for at skabe et saa ensartet System som muligt og for at lette den Kontrol, der under alle Omstændigheder skal føres, kun kunne gives de enkelte Virksomheder inden for Omraadet Valget mellem nogle ganske faa og meget enkle Former for Arbejdsfordeling, og Nedsættelsen af Arbejdstiden bør kun kunne ske med fulde Dage eller hele Uger ad Gangen. For de Arbejdere, der spadserer, maa der da, foruden den af Folketingsudvalget foreslaaede Erklæring paa Tro og Love, kræves Attestation fra Arbejdsgiveren for Arbejdstidsnedsættelsen efter tilsvarende Retningslinier, som kræves for de organiserede.

Endvidere maa der efter Nævnets Formening for at skabe yderligere Sikkerhed gennem gensidig Kontrol stilles Krav om, at Virksomheden har en vis *Størrelse*, saaledes at en Arbejdsfordelingsaftale mellem uorganiserede Parter kun kan godkendes, naar Virksomheden beskæftiger og Aftalen omfatter mindst 3 Arbejdere eller Funktionærer. Dette Krav maa for Virksomheder, der har flere Filialer, opfyldes for hver af Filialerne, for hvilken en Arbejdsfordelingsaftale ønskes godkendt.

Nævnet skal yderligere bemærke, at Arbejdsfordeling for uorganiserede Omraader, gennemført efter foranstaaende Linier, ikke vil kunne gøres obligatorisk for det paagældende Omraade i den Forstand, hvori Arbejdsfordelingsordninger for organiserede er gjort obligatoriske, jfr. ovenfor under Pkt. 2. Dette vil atter kunne skabe Vanskeligheder for de Omraader, hvor Parterne er organiserede, og hvor jo Arbejdsfordelingsordninger som anført er krævet gjort obligatoriske. Medens Nævnet imidlertid maa anse det for paakrævet, at den hidtidige Praksis med Krav om „obligatoriske“ Ordninger for de organiserede opretholdes, maa man dog mene, at der, for at skabe en vis Ligevægt, for de uorganiserede Omraader bør indføres den Ordning, at Nævnet bemyndiges til at bestemme, at der, saafremt den største Del af Virksomhederne inden for Omraadet frivilligt har benyttet sig af Adgangen til Arbejdsfordeling, skal finde en ensartet Arbejdsfordeling Sted for hele det paagældende Omraade, omend med Adgang for Nævnet til at fritage saadanne Enkeltvirksomheder, for hvilke ganske særlige Forhold maatte gøre sig gældende, for Pligten til Arbejdsfordeling.

Gennemføres det foranstaaende Forslag, vil det være muligt at godkende Arbejdsfordelingsordninger inden for en betydelig Del af det uorganiserede Omraade, saaledes at Nævnet dog bevarer et vist Overblik over Forholdene og kan udskille de Tilfælde — eventuelt en hel Branche under eet —, hvor der ikke skønnes at være rimeligt Grundlag for en Arbejdsfordeling.

For saa vidt angaar de Omraader, hvor Godkendelse af Arbejdsfordelingsordninger ej heller fremtidig kan finde Sted, skal man pege paa, at mange af de paagældende Arbejders og Funktionærers Løn vil ligge under 48 Kr. ugentlig, saaledes at de paagældende efter § 16, Stk. 4 c, i Arbejdsfordelingsloven af 31. Marts 1941 nu er fritaget for at svare Lønmodtagerbidrag. Iøvrigt bemærkes, at Arbejdsfordelingsnævnet, saafremt Nævnets Forslag gennemføres, er sindet at fastholde den hidtidige Retningslinie, hvorefter der ikke er noget til Hinder for at godkende Ordninger for større, velkendte Firmaer, hvor den fornødne Kontrol maa anses sikret alene i Kraft af Firmaernes almindelige Position.

Da Forslaget, som det vil fremgaa af det foranstaaende, medfører en væsentlig Ændring i Lovens Principper, maa Arbejdsfordelingsnævnet, hvis Forslaget findes tilfredsstillende og egnet til Gennemførelse, anse det for paakrævet, at der foretages de fornødne Ændringer i Arbejdsfordelingsloven, og man skal i saa Henseende foreslaa følgende Ændringer:

Til § 1.

1) Som nyt Stk. 3 tilføjes følgende:

„For saadanne Erhvervs- eller Fagomraader eller Dele af disse, hvor Arbejdsgivere og Arbejdere i overvejende Grad staar udenfor de faglige Organisationer, vil Arbejdsfordeling med Adgang til Godtgørelse og iøvrigt i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Stk. 2 kunne gennemføres paa den Maade, at Nævnet, saafremt det efter Forhand-